

عنوان مقاله:

قواعد داوری در ایران و سایر کشور ها

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمد احمدلو - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، موسسه آموزش عالی طلوع مهر قم، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر سازمانها و نهادهای داوری به طور قارچ گونه ای تاسیس یافته اند. تقریباً در سراسر دنیا مراکز داوری در بطن سازمان های خصوصی، کانونهای وکلا و اتاقهای تجارت تشکیل شده و آنطور که پیش می رود برخی از آنها به نهادهای داوری بسیار فعال و پراوازه ای بدل خواهند شد. البته، این وضع در تمام این سازمانها صادق نیست و موجودیت پاره ای از آنها، به دلیل پایین بودن سطح فعالیتشان، فقط روی کاغذ خلاصه شده است. در این میان، حتی شاهدیم که برخی از مراکز داوری فقط به عنوان ابزاری برای تقلب و کلاهبرداری شکل گرفته اند که طرح این گونه پرونده ها در محاکم کیفری برخی از کشورها گواه بر این امر است. همزمان با تصویب داوری تجاری بین المللی ایران و کمی پس از آن در دانشکده های حقوق به قواعد داوری توجه بیشتری نمودند. از اینرو در این تحقیق سعی بر این شده است تا با آوردن قواعد داوری ایران در کنار سایر کشورها وجه تشابهات و تفاوتها را بررسی و راهکاری پسندیده ارائه و به یک نظر جامع برسیم. ابتدا قواعد داوری ایران را در بخش داوری تجاری و داوری سازمانی توضیح می دهیم و در ادامه قواعد سایر کشورها از جمله اتریش، انگلستان، ایالات متحده آمریکا را شرح خواهیم داد. به مصداق قاعده لاتین *errare huanu est* جایزالخطا بودن بشر، این تحقیق علیرغم کوششی که شده است خالی از کمبود و نقصان نمی باشد

کلمات کلیدی:

داوری تجاری، داوری سازمانی، قواعد داوری، قواعد داوری در ایران، موافقتنامه داوری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1442478>

